

hrnutý aj skutok tvoriaci skutkovú povahu prečinu podľa § 27 zák. č. 111/1927 a že obom prečinom slúži za podklad ten istý skutok. Z toho dôvodu a pretože súkromná žalobníčka návrh na stíhanie obžalovaných pre prečin nekalej súťaže podľa § 27 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. nikdy neučinila a rozšírenie obžaloby na skutok odpovedajúci tomuto prečinu v dobe v § 34 odst. 2 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. určenej sa nestalo, nelze v smysle odst. 1 § 325 tr. p. ten čin, ktorý prichádza v úvahu pre skutkovú podstatu prečinu podľa § 27 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n., učiniť predmetom rozsudku.

Čís. 4611.

Okolnosť, že poškodený 1—2 hodiny pred spáchaním trestného činu ublížil obžalovanému na tele, nestačí k záveru, že obžalovaný spáchal na poškodenom čin v duševnej poruche v smysle § 76 tr. zák.

Verejný žalobca, ktorý podal obžalobu, tým, že po zápornom riešení skutkovej otázky navrhol sprostenie obžalovaného, neupustil ešte od obžaloby; v t o m t o stave pokračovania nemôže poškodený prevziať zastupovanie obžaloby.

Poškodený, ktorý po vynesení sprostujúceho rozsudku prevzal zastupovanie obžaloby, je viazaný návrhom a prehlásením dřívejšieho žalobcu.

Námietkou, že súd nenariadil opravné pokračovanie v smysle § 20 por. nov., nie je označený žiadny z dôvodov zmätočnosti podľa zákona prípustných.

(Rozh. z 1. februára 1933, Zm IV 573/32.)

Obžalovaný A. P. ml. rozprával svojmu bratovi J. P. a bratrancovi A. P. st., že ho pred chvíľou napadli a vybili poškodení A. J. a A. P. Obžalovaní sa dohodli, že sa za to útočníkom pomstia. Ozbrojujúci sa palicami, vyčkali v úkryte menovaných útočníkov a keď sa títo priblížili, vyskočili obžalovaní proti nim a bili ich palicami po hlavách. A. J. zakrátko vykrvácaním zomrel; A. P. utrpel zranenie, ktoré sa hojilo 3—4 týždne. Na základe výroku porotcov bol obžalovaný J. P. uznaný vinným zločinom ťažkého poškodenia na tele so smrteľným výsledkom podľa §§ 70, 301, 306 tr. zák., spáchaným na ujmu A. J-u, obžalovaný A. P. ml. zločinom ťažkého poškodenia na tele podľa §§ 70, 301 tr. zák., spáchaným na ujmu A. P-a, obžalovaný A. P. st., keďže porotcovia zodpovedali skutkovú otázku dotyčne neho záporne, bol obžaloby sprostenný.

N a j v y š š í s ú d zmätočnú sťažnosť obžalovaných J. P. a A. P. ml. zčasti odmietol, zčasti zamietol a rovnako rozhodol o zmätočnej sťažnosti poškodeného A. P.

Z dôvodov:

Zmätočná sťažnosť obhájcu obžalovaných J. P. a A. P. ml. bola založená na číselne uvedených dôvodoch zmätku podľa § 385 č. 1 b), c), 2, 3 tr. p., okrem toho však udržala tiež formálne dôvody zmätku, vyhradené pri hlavnom pojednávaní. Dôvod zmätku podľa § 29 č. 4 por. nov. bol uplatňovaný jednak preto, že porotcom nebola daná otázka, zodpovedajúca ustanoveniu § 308 tr. zák., jednak preto, že nebola daná otázka v smysle § 76 tr. zák. Avšak ani tento dôvod zmätku sa tu nevyskytuje. Aj v tomto bode stačí ohľadne prvej uvedenej otázky poukázať na správne dôvody zamietavého usnesenia. Taktiež správne odôvodnil súd svoje usnesenie, ktorým zamietol dotýčny návrh obhájcov zodpovedajúci § 76 tr. zák. poukazom na to, že sa tu nevyskytli skutočnosti, ktoré by mohli ospravedlňovať záver, že obžalovaní spáchali svoje činy v bezvedomí alebo za takej duševnej poruchy, že by neboli schopní voľne určovať svoju vôľu. Najmä nemohla by k takémuto záveru stačiť tvrdená okolnosť, že 1 alebo 2 hodiny pred činom poškodení alebo jeden z nich ublížili jednému z obžalovaných na tele. Zmätočná sťažnosť poškodeného A. P. po stránke formálnej namieta, že súd nedal porotcom v smysle § 6 por. nov. ohľadom obžalovaného A. P. st. výpomocnú otázku, zodpovedajúcu ustanoveniu § 69 č. 2 a § 301 tr. zák. Zmätočná sťažnosť nie je však v práve. Predovšetkým súd prvej stolice správne vyriekol, že verejný žalobca, ktorý podal obžalobu, tým, že po zápornom riešení skutkovej otázky, vzťahujúcej sa na obžalovaného A. P. st., navrhnul sprostenie tohoto obžalovaného z obžaloby, neupustil od žaloby (vid' § 38 odst. 2 tr. p.), takže poškodený v tomto stave trestného pokračovania nemohol ešte prevziať zastupovanie obžaloby. Keď však obžaloba bola proti A. P-ovi st. podaná pre spolupáchateľstvo na trestnom čine, zodpovedalo ustanoveniu § 5 odst. 1 por. nov., že súd dal porotcom otázku v tomto smysle. Poškodený nemôže ani dodatočne, keď po vyhlásení rozsudku prevzal zastupovanie obžaloby, namietať, že nebola daná výpomocná otázka podľa § 6 por. nov., a to už preto nie, lebo taký návrh nebol učinенý. Ináč poškodený ani v zmätočnej sťažnosti netvrdí, jaké skutočnosti mali by byť predmetom otázky, ktorú má na mysli; pri tom sa podotýka, že v tomto prípade, keď poškodený len po vynesení sprostujúceho rozsudku prevzal zastupovanie obžaloby, je viazaný návrhom a prehlásením dřívejšieho žalobcu (§ 46 tr. p.). Pokiaľ však poškodený má azda na mysli len právnu otázku, zodpovedajúcu ustanoveniu § 69 odst. 2 a § 301 tr. zák., stačí podotknúť, že hľadiac na to, že skutková otázka bola u obžalovaného A. P. st. záporne riešená, takže ani neprišlo k zodpovedaniu právnej otázky, je nerozhodné, jaká právna otázka bola tu vôbec položená (srov. odst. 2 § 29 por. nov.) a že pre nepoloženie dotýčnej právnej otázky nemôže tu byť uplatňovaný formálny dôvod zmätku. Pokiaľ zmätočná sťažnosť v súvislosti s týmito námietkami uvádza, že porotný súd sa nezaoberal obžalobou podanou poškodeným a že o nej nerozhodoval, čím azda mieni uplatňovať dôvod zmätku podľa § 384 č. 11 tr. p., stačí poukázať

na to, čo bolo hore uvedené o postupe súdu, a v súvislosti s tým zdôrazniť, že až do vynesenia rozsudku súdu prvej stolice predmetom rozhodovania bola len obžaloba štátneho zastupiteľstva a že tedy súd ani nemohol rozhodovať o volajúcej obžalobe poškodeného. O tomto dôvode zmätku nemôže tedy byť reči. Napokon ani všeobecnou námietkou, že súd nenariadil opravné pokračovanie v smysle § 20 por. nov., nebol poznačený žiadosť z dôvodov zmätku podľa zákona prípustný.

Čís. 4612.

Směnka vydaná kupitelem na celou kupní cenu nebo na její část, najmě na část zbývající po hotové splátce, může býti platidlem, nebo jen prostředkem k zabezpečení pohledávky vzešlé prodávci z kupní ceny; v tomto případě trvá pohledávka z kupní ceny dále a kupní cena je kupitelem zaplácena teprve, až složí směnečnou valutu u držitele směnky; do té doby zůstává účinnou výhrada vlastnického práva přes odevzdání směnky.

Pojistné, které kupitel dostal v případě zkázy (znehodnocení) věci, je předmětem oné výhrady vlastnického práva prodávce a věci kupiteli po rozumu § 183 tr. zák. svěřenou jen, bylo-li pojištění uzavřeno prodávce ve vlastní prospěch (na vlastní účet), nebo bylo-li ujednáno, že kupitel věc pojistí a že — nastane-li pojistný případ dříve, než bude kupní cena úplně zaplácena — případně pojistný peníz prodávci, na jehož účet byla pak věc kupitelem pojištěna.

(Rozh. ze dne 2. února 1933, Zm II 281/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 20. května 1932, jímž byli stěžovatelé uznáni vinými zločinem zpronevěry podle § 183 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Uplatňujíc důvod zmatečnosti podle čís. 10, správně čís. 9 a) § 281 tr. ř. dovozuje stížnost, že souzený skutek není trestným činem, protože kupní cena, do jejíhož úplného zaplacení bylo prodávci vyhrazeno vlastnické právo ku prodané krávi, byla již úplně zaplácena tím, že kupitelé vyhotovili a odevzdali prodávci na částku kupní ceny zbývající po částečném hotovém zaplacení směnku, jež byla prodávci proplácena okresní záložnou v K., která postupem směnky vstoupila do směnečných práv prodávce, nikoli však i do jeho vlastnických práv ke krávě; kromě toho patřila pojistná částka 1912 Kč 60 h — jejíž zpronevěra dává se kupitelům za vinu vedle zpronevěry částky 1448 Kč, již kupitelé docílili prodejem krávy řezníkovi — kupitelům, protože oni byli pojistníky a